

Obecní zpravodaj

Obec Ruda

březen 2012

OBEC RUDA ZÍSKALA DEKRET K UŽÍVÁNÍ ZNAKU A VLAJKY

Ve čtvrtek 26. ledna byl starostovi Obce Ruda slavnostně předán dekret k užívání znaku a vlajky. Předání dekretu proběhlo v prostorách Parlamentu České republiky. Dekret předávala osobně předsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky paní Miroslava Němcová. Fotografie z předání můžete vidět na rudaobec.rajce.idnes.cz a zkrácené video z předání pak můžete shlédnout na internetu - <http://www.youtube.com/watch?v=VqSwpUCClvs&context=C4d246d0ADvjVQa1PpcFOg-kieAQEOBDZrBmUDXgl-iLBnrT prgA=> . Celé video je na CD k zapůjčení na obecním úřadě.

OZNÁMENÍ ZAHÁJENÍ POZEMKOVÝCH ÚPRAV

Obdrželi jsme písemné oznámení Pozemkového úřadu ve Žďáře nad Sázavou, ve kterém oznamuje v souladu s ustanovením § 1 odst. 1 vyhl. 545/2002 Sb. „o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav“ předpokládaný termín zahájení komplexních pozemkových úprav (KPÚ) v katastrálním území Ruda u Velkého Meziříčí v červnu 2012. Vlastnímu zahájení projekčních a geodetických prací v rámci KPÚ bude předcházet výběrové řízení na zpracovatele návrhu pozemkových úprav.

Další informace a podrobnosti o pozemkových úpravách vám budeme sdělovat prostřednictvím obecního zpravodaje.

ČISTÁ VYSOČINA 2012 – ZAPOJTE SE DO ÚKLIDU VEŘEJNÝCH PROSTRANSTVÍ A OKOLÍ SILNIC

V letošním roce se opět můžete zapojit do již 4. ročníku jarního úklidu Vysočiny. Hlavní pozornost je určena okolí silnic na Vysočině.

Děkujeme všem, kteří se k nám připojí a pomohou ke zkrášlení prostředí, ve kterém společně žijeme. Zájemci se mohou přihlásit na obecním úřadě a domluvit si úsek silnice, který vyčistí. Věříme ve větší účast než v loňském roce. Je zde názorně vidět, komu jde o životní prostředí a zkrášlení a kdo má naučené jen fráze a vlastně je mu jedno, jak jeho okolí vypadá.

HARMONOGRAM:

- Úklid probíhá v termínu **13. 4. 2011 - 20. 4. 2011**.
- Zájemce vyplní krátký dotazník, díky kterému budeme schopni zajistit dobrou organizaci celé akce.
- Účastníci obdrží **zdarma pytle na odpadky** (žluté na plasty a modré na ostatní komunální odpad).
- Odpadky se třídí a nechávají se v zavázaných pytlích vedle komunikací.
- **Svoz** sebraného odpadu u silnic II. a III. třídy mimo obec zajistí **zdarma** Krajská správa a údržba silnic Kraje Vysočina; u silnic I. třídy pouze po domluvě s organizátory akce.

PROGRAM ROZVOJE VENKOVA - ŽÁDOST O EVROPSKÉ DOTACE

Jak jsem v minulém čísle psal, tak jsme podali žádost počátkem listopadu loňského roku na Státním zemědělském intervenčním fondu (dále jen SZIF) v Brně do Programu rozvoje venkova do vyhlášené osy III.2.1.1 Obnova a rozvoj vesnic (tak se to odborně píše). Ač byly vypsány pravidla na poslední chvíli a byly s velkými změnami oproti poslednímu vyhlášenému kolu v roce 2009 a naše obec mohla získat maximálně 30 bodů z celkového počtu 53 bodů, protože zvýhodněny byly bodově obce do 250 obyvatel, okresy s vyšší nezaměstnaností a pak taky méně hospodářsky činné okresy jako např. Třebíč a Znojmo, tak jsme prozatím s žádostí uspěli v 1. kole a zůstali jsme 3 body nad čarou a umístili se zatím v doporučených žádostech o dotaci (na 101. ze 124 doporučených žádostech NUTS Jihovýchod, což je Kraj Vysočina a Jihomoravský kraj). Ta dělila projekty podle získaných bodů na úspěšné a neúspěšné. Byli jsme vyzváni k předložení veškerých povinných příloh a teď čekáme na posouzení, zda-li všechno je v souladu a v pořádku a dostaneme k podpisu smlouvu se SZIF.

INFORMACE PRO ZÁJEMCE O ODEBÍRÁNÍ OBĚDŮ Z VÝDEJNY JÍDLA PŘI ZŠ RUDA:

1) JÍDLONOSIČE:

Nutno zakoupit 3 a nebo 2 jídlonosiče pro každého strávnicka, který si chce v jídlonosiči jídlo odnést.

Jídlonosiče mohou být z kteréhokoliv materiálu – plast nebo nerez. Orientační cena pořízení jednoho jídlonosiče je 100 Kč až 250 Kč dle materiálu. Zakoupené jídlonosiče si popište na víko svým příjmením, případně ještě obcí Ruda. Jídlonosiče vždy odevzdávejte čisté a umyté, dovozová firma je neumývá!

Zdůvodnění počtu jídlonosičů:

První bude u dovozové firmy v Třebíči k naplnění jídlem, druhý bude ve výdejně připraven umytý k výměně proti jídlonosiči s obědem a třetí budete mít doma. Takto budou pořád kolovat a měnit se jídlonosiče a je tím zaručeno, že výměnou při předávání obědů v každém koncovém bodě bude jídlonosič.

V případě, že zakoupíte pouze 2 jídlonosiče, musíte každý den přijít před příjezdem závozu obědů a předat prázdný jídlonosič a buď počkat na závoz obědů a nebo jít domů a vrátit se ještě jednou do výdejny pro oběd.

V případě, že zakoupíte 3 jídlonosiče, stačí přijít vždy pouze jednou po závozu obědů a vyzvednout si objednaný oběd proti odevzdání prázdného umytého jídlonosiče.

2) DOBA ODEBÍRÁNÍ OBĚDŮ:

Obědy budou dováženy již rozdělené v jídlonosičích dle jména a objednaného jídla. Budou přivezeny přibližně mezi 10:00 hod. a 10:30 hod. Od 10:30 hod. bude paní výdejnice – paní Remerová Alena vydávat jídlonosiče strávnickům. Ve vstupu do výdejny předá občanovi jeho jídlonosič s jídlem a vezme si od něho druhý umytý prázdný jídlonosič, který strávnick donese. Oběd si může strávnick vyzvednout do 11:30 hodin. Pak paní výdejnice se musí už věnovat žákům, kteří začnou chodit na oběd.

3) OBJEDNÁVÁNÍ OBĚDŮ:

Počátkem týdne dostanete vždy ve výdejně nový jídelní lístek na další týden. Z jídelního lístku si můžete vybrat ze třech jídel po 62,- Kč, 4. jídlo je takzvaný výběr – je dražší za 74,- Kč. Číslo obědu, které budete chtít, si zakroužkujete. Celý lístek pak označíte svým jménem a příjmením plus bydliště a podepíšete. Takto vyplněný jídelní lístek odevzdáte nejpozději ve čtvrtek ve výdejně, aby mohlo dojít k předání všech objednávek v pátek při dovozu obědů. Jídelní lístek najdete i na <http://www.catering-trebic.com>.

Výdejna objednává a vydává obědy pouze od pondělí do pátku mimo státní svátky. Sobota a neděle je zavřeno.

4) PLACENÍ OBĚDŮ:

Obědy budete platit jednou měsíčně oproti vyúčtování od Třebíčské cateringové společnosti Bartoš, s.r.o., které bude obsahovat cenu za všechny objednané Vámi obědy. Vyúčtování dostane vždy během prvních dvou dnů následujícího měsíce. Peníze pak předáte přímo paní výdejnici. Třebíčská cateringová společnost Bartoš, s.r.o. Firma s Vámi také podepíše smlouvu. Na začátku se platí této firmě také záloha 1.000,- Kč, což je jejich jistina pro případ neuhrazení částky za oběd. Na konci roku bude tato záloha vrácena zpět.

5) CENA OBĚDŮ:

Od 1.3.2012 se obědy zdražily a současná cena za obědy č. 1 až č. 3 je 62,- Kč a za č. 4 – výběr je cena 79,- Kč.

Dotazy a nebo další informace podávejte ředitelce ZŠ a nebo paní výdejnici, které Vám poradí.

INFORMACE ZE ŠKOLY

V pátek 24.2.2012 pan starosta ing. Karel Dvořák slavnostně otevřel jídelnu v ZŠ Ruda. Pro děti a rodiče žáků školy byl připraven raut, který v rámci praxe nachystaly studentky Střední Hotelové školy. Pozvání přijali zastupitelé obcí Ruda i Jabloňov.

Ve středu 28.2.2012 byla nová jídelna otevřena pro veřejnost. Velmi nás potěšil velký zájem občanů, kteří se přišli podívat v hojném počtu.

Od pondělí 5.3. 2012, kdy se děti vrátily do školy po jarních prázdninách, je jídelna v provozu. Na obědy chodí všichni žáci, kteří si vybírají ze tří jídel. Možnost obědů začali využívat i někteří občané Rudy.

Pozn. OÚ: Celkové náklady z rozpočtu Obce Ruda na stavební úpravy výdejny, vybavení dle požadavků Krajské hygienické stanice, byli 1.083.055 Kč. Byt, z kterého byla výdejna vytvořena, je z roku 1939 a proběhly v něm celkové rekonstrukce všech inženýrských sítí, rozvodů, podlah, měnila se vnitřní dispozice dle projektu atp.

Zápis žáků na ZŠ Ruda do 1. roč. pro školní rok 2012/2013

24.1.2012 proběhl na naší škole zápis budoucích prvňáčků. Letos byl v duchu Šmoulů. Během plnění jednotlivých úkolů děti provázely známé postavičky z oblíbeného kresleného seriálu – Šmoulové.

Zápisu se zúčastnilo 5 dětí. Všechny byly zapsané a od 1.9.2012 začnou plnit povinnou školní docházku na naší škole. Tedy bude 5 prvňáčků, z toho 4 chlapci a 1 děvče (2 žáci – Jabloňov, 2 žáci – Ruda, 1 žák – Velká Bíteš). Celkem bude příští školní rok 18 žáků – 5 žáků – 1. ročník, 7 žáků – 2. ročník, 6 žáků – 3. ročník.

V květnu naši budoucí prvňáčci začnou na naší škole navštěvovat „Miniškoličku“ a my se všichni ve škole na ně moc těšíme!

Informace školy: *Ve dnech 7. a 8.3. 2012 proběhla na naší škole inspekční kontrola. Kontrolu prováděla ČŠI, Inspektorát v Kraji Vysočina. Byla zaměřena na zjišťování a hodnocení plnění ŠVP pro základní vzdělávání a jeho soulad s právními předpisy a RVP, dále byla kontrolována činnost školní družiny a celková dokumentace školy. Závěrem kontroly byla naše škola velmi kladně hodnocena, čemuž přispělo i vybudování školní výdejny obědů, což vneslo obraz modernizace naší školy a hlavně naplnění právních norem základního vzdělávání. Tímto bych jménem celé školy chtěla poděkovat všem občanům, kteří se přišli nejen podívat, jak výdejna obědů vypadá, ale i za jejich slova uznání a podpory vzdělávání na škole v Rudě.*

Plánované akce školy:

Plavání – zahájení 23.4.2012
Den matek – 13.5.2012

MALÉ OHLÉDNUTÍ O ČINNOSTI HASIČŮ V LOŇSKÉM ROCE

K 1.1.2012 má sbor 65 členů. K Novému roku se odhlásilo 5 členů, je velká škoda, že to jsou převážně mladí. Přihlásil se 1 člen.

Na hasičských závodech se sbor zúčastnil okrskového cvičení v Lavičkách v klasickém útoku se umístil na 4. místě.

Na memoriálu Jana Dřínka ve Žďáře nad Sázavou ze 32 družstev obsadil náš sbor 6 místo.

Dále jsme pořádali soutěž o pohár starosty SDH Rudy. Zde se zúčastnily 3 domácí družstva, všechny se umístily na 1. místě ve svých kategoriích.

Dva členové našeho sboru se zúčastnili mistrovství republiky v Ostravě. Bohužel ne za náš sbor, ale za Lhotky-sport. V požárním útoku se stali mistry republiky a v celkovém hodnocení skončili na 6 místě.

V loňském roce jsme zakoupili 20 ks historických uniforem, ve kterých jsme se poprvé předvedli na oslavách 110 let založení sboru a setkání rodáků v Jabloňově. Zde jsme stříkali s koňskou stříkačkou taženou koňmi a dvoukolovou stříkačkou z roku 1935.

Na jaře byl proveden sběr železného šrotu, za který hasiči děkují občanům.

Z kulturních akcí to byl maškarní průvod obcí s muzikanty z Vídně. Hasičský ples s Duo Kratochvíl. Dále byly tradiční pouťové zábavy, které se velice vydařily. Také hasiči pomáhali při pořádání Zlatého kola Vysočiny.

Při opravě hasičské zbrojnice byl dokončen dřevěný strop a elektroinstalace. Zbývá dodělat výtah do věže na sušení hadic.

To je asi vše, co hasiči dělali v uplynulém roce.

JAK JSME ŽILI ZA OKUPACE V RUDĚ U VELKÉHO MEZIŘÍČÍ

Ve školní kronice jsme našli vložený list popisující období okupace v naší obci. Protože toto nebylo ještě zveřejněno ve zpravodaji a blíží se opět výročí konce 2. světové války, tak činíme nyní. Celý článek sepsala paní Marie Malcová z Rudy čp. 1 (1915 – 2006).

Neštěstí a hrůzy, které se na nás sesypaly již v podzimu 1938, kdy jsme byli nuceni k našemu velkému neštěstí kapitulovat, nevymizí z naší paměti. A přece jsme byli stále pevnější a odhodlanější, třeba i život obětovat. Za noci, kdy se dům hýbal partyzány, zbraněmi a snad ještě více, když tito odešli za svou povinností, tu jsme často pronášeli slova? „Bože nedopust', aby zahynuli a aby naše rodina tak početná nebyla vyvražděna , vždyť bojujeme za spravedlivou věc, a nebylo to nadarmo“. Bývali noci, kdy pod jednou střechou spali Němci i partyzáni / v přízemí i v poschodí/. Uplatnilo se pořekadlo: „Pod sluncem se nejlépe hřeší“ - to proto, že to bylo v hostinci přímo na státní silnici.

Po 15. březnu 1939 se začala organizovat skupina odboje “Obrana národa“. Byla to z počátku složka samých důstojníků, legionářů, vojáků a pak i jiných vlastenců. Do této organizace jsme byli přijati v srpnu 1939 prostřednictvím švagra Silvestra Malce, legionáře z Ruska, štábního kapitána v záloze, učitele z Velkého Meziříčí a zetě Fr. Malouška, nadporučíka v záloze, učitele v Kadolci u Křižanova. Syn Stanislav byl zapojen jako spojka Velké Meziříčí- Velká Bíteš. Ještě téhož roku byl v prosinci velitel škpt. Malec zatčen gestapem, který byl až do osvobození vězněn v různých koncentračních táborech v Německu. Po jeho zatčení převzal velení nad skupinou „ON-sever“ npor. Fr. Maloušek, který, pak jak dále bude uvedeno, byl 7. 7. 1944 zatčen a po třídním věznění na gestapu v Jihlavě bestiálně ubit.

V květnu 1941 na svátek „Božího vstoupení“ v 11 hodin v noci ťukal na naše okno zdejší soused Matěj Marek. Tajně se dozvěděl od Ferd. Holíka, učitele z Jabloňova, že Němci ve Velkém Meziříčí vyvěsí tabuli NSDAP, sami ji rozbijí a obviní z toho Čechy. K zatčení již měli připraveno 60 Čechů, ponejvíce z okresního úřadu a úředníky od fi. Horáček ze stavby železnice v Ořechově. Radili jsme se, jak ještě tuto noc tomu předejít. Marek zůstal zatajen, že to prozradil a syn Staňa už byl o 12 hodině v půlnoci v Ořechově u dcery Anežky, kde vyučovala, která toto hned ohlásila firmě. Já jsem nastoupila cestu delší. Ve 3 hodiny v noci jsem se vypravila pěšky do Velkého Meziříčí. Když se rozednívalo, byla jsem už před Vališovým domem a zazvonila. Po krátké rozmluvě - dosti obtížné s pí Vališovou, byla jsem konečně vpuštěna do domu. Tajně jsem

všechno sdělila Dr. Vališovi, s kterým jsem se velmi dobře znala a zase nastoupila cestu zpět. Skutečně se předešlo velkému neštěstí. Tabuli musel pak každou noc hlídat vlajkář Kyjánek a jeden starý spolehlivý strážník, který byl do všeho zasvěcen.

Krycí jméno našeho domu bylo „U Železníků“ a první partyzán žijící v ilegalitě u nás byl plk. Karel Štajner-Veselý, krycí jméno Josef Veselý, který napsal knihu „Cestou národního odboje“. Nám byl představen zetěm Malouškem, jako učitel Karel Smejkal a pro nás v rodině jen Karel. V r. 1942 měli jsme se zetěm smlouveno, že ho vezmeme k nám jako kočího. Nedošlo k tomu, poněvadž v domě bylo více čeledínů a těm by to bylo nápadné, že kočí Karel si odjíždí často na několik dnů, což bylo nutné a požadovali by pro sebe tytéž výhody. Vzal ho tedy velkostatkář Podstatzský ve Velkém Meziříčí a tak se k nám pak dostal Karel až na Bílou sobotu v r. 1943 v doprovodu zetě Malouška, aby nás zasvětili do určitých věcí - v tu dobu bylo mnoho potřeba peněz, šatů, prádla, potravin, kuřiva, pro ruské zajatce, které měli v lesích v bunkrech. Zeť Maloušek měl 4 v lese, které za pomoci Josefa Pařila v Kadolci zásobovali.

Jednoho dne koncem října 1943 přijel se spěchem Karel, že je třeba ukrýt ženu, která před 10 dny porodila v Křovských lesích dítě. Tam se skrývala s otcem a 12-letým bratrem a pro všechny bylo třeba úkrytu. Dítě zůstalo na Pánově a ohlášené jako odložené v lese. Měla to být vdova, jejíhož muže a vícero členů rodiny postřílelo gestapo při obklíčení jejich mlýna a těmto třem se podařilo uprchnout do lesů. Hned jsme byli ochotni k výpomoci a tak jsme domluvili, kdy a jakým povozem a kdo pojedje, aby se čekající poznali. Jelo se druhý den v 10 hodin za Vlkovskou hájenku. Tam čekal „Jindřich“ špkt. Josef Robotka s mým manželem Stanislavem Malcem na pohled si neznámí a tak jsme měli hosta na černo. Byla to asi 23 letá žena, skutečně po porodu a musím přiznat, že její stav mě za těchto poměrů děsil. Vysoké horečky, zánět okostnice a k tomu slíbené tajné lékařské ošetření Dr. Slavíka z Velké Bíteše žádné. Asi po 5-6 dnech se její zdravotní stav zlepšil a již jsme zase lovili v rádiu Anglii a Rusko v důvěře, že je to žena z naší party, že umí mlčet. Těsně před Všemi svatými přijel Karel. Právě jsem čekala na autobus k Velkému Meziříčí a bylo nás více. Poznala jsem ho už z dálky a hned jsem se vytratila k domu. Jeho obvykle – žena Vás prosí o něco-nebylo, avšak pohledem dal mi znát, abych se vrátila „Je zle“, byla jeho první slova. „Bába nás napálila, je to běhna a ten chlap s tím klukem taky. Sešla se sebranka lajdáků a obelhali nás. Chlap se v Bíteši opil a dával to tam k lepšímu, jak se o ně partyzáni starají. Všechny, které znal, jako Dr. Slavíka a jiné jmenoval. Babu, že partyzáni už ukryli, nevěděl však kam a o něho a kluka se též postarají“. Tak to dostalo do rukou četnictvo, chlapa zavřeli, dostal se do kriminálu a pak v Osvětině zemřel. Vysvětlení: žena byla po popraveném zámečnicku a spustila se s tímto lumpem, jehož bylo i narozené dítě a hřešili na to, že je mlynář z Želešic. Ženě jsem po dohodě s Karlem namluvila, že teď přijelo do obce gestapo a že ji hledají. Pomohla jsem jí sbalit její věci, třásla se při tom strachy. Dala jsem jí na cestu 200 Kč, potravinové lístky, které mně dal Karel a poslala jsem jí směrem na Březejc, aby se hleděla dostat někam do Skutče do Čech, jak jsme se s Karlem domluvili. Odjel v určité vzdálenosti za ní. A tak jí dopravil, kam chtěl. Díky Bohu, nic neprozradila a po převratu se přihlásila na Pánově o dítě. Nechala je zase těm lidem, kteří si chlapečka vzali za vlastního.

Po Malouškově smrti jsme čekali návštěvu gestapa, bohudík však nepřišli – raději podstoupil hrdinně smrt, než by co prozradil. Smutno bylo tenkrát v domě, partyzáni se na dva měsíce odmlčeli. Zůstala dcera Anda, vdova a dvě dcerky – Alenka - 8 r. a Hanička - 5 r., sirotci. Všechny jejich plány do budoucna ve třech dnech byly ty tam. Až se bouře utišila, objevil se opět Karel a pak už zase po něčem se stěhoval k nám. Ten čas k nám chodil s ním parašutista „ŘEHOŘ“ kpt. Pernický z Valašského Meziříčí.

Byl chladný listopadový den. Od rána pršelo. Kolem 10. hodiny přijel Karel promoklý. Převlékl se a jel někam k Vel. Meziříčí. Ve 13 hodin se vrátil a psal rozkazy pro jednotlivé spojky. Bylo totiž u nás velitelství R3 Tau, jehož byl velitelem. V 17 hodin, až se setmí, že odjede. U nás právě ženské přebíraly brambory a zrovna se nastěhovaly do průjezdu, kudy musel projít. Co teď, jak zachránit situaci, aby babky neměly v hlavě vrtochy a na jazyku různá podezření. Karel měl nápad a sehráli jsme komedii. Vzala jsem do ruky atlas, v němž jsme právě lovili jako účetní knihu a šli jsme. Karel na schodech začal, aby to ženské slyšely: „Víte, paní Malcová, já to nedělám o své vůli, úřad je úřad a podruhé ať to máte v pořádku.“ Já na to: „Prosím vás, pane revidente, už to nějak spravte, to víte, vždyť ani na tu pokutu nevyděláme“. Ještě jsem mu půjčila gumák a jel. A ženské hned na to: „A to mu ještě půjčila gumák a jel.“ A ženské hned na to: „A tomu půjčujete ještě gumák, po palici jste mu měla dát.“ a já na to: „To se vám, děvčata, lehko řekne, ale kdyby vás 3 - 4 hodiny týral s číslicemi a pokutou, také byste s ním pěkně jednaly.“

V lednu 1945 se již začalo německé vojsko stahovat ze Slovenska. Asi 10. ledna se k nám přihnal k večeru na noc esesák důstojník na koni. Co s ním, kam ho dát spát, když Karel měl na noc přijet. Karel spával s manželem v poschodí v jedné místnosti, kde se dalo dobře vytopit. Nezbylo, než ho uložit na Karlovu postel a tam ho náš otec, pokud to jeho znalosti němčiny dovolily, bavil. Do sousedního pokoje jsem do postele nahřála

žehličky pro Karla a chodila jsem ho čekat jako obyčejně. Ten den jsem se ho dočkala až 5 minut před půlnocí. Čekávali jsme ho já, manžel, někdy i syn vždy sudou hodinu a to čtvrt hodiny před nebo čtvrt hodiny po. Spávala jsem tehdy se svojí matkou v přízemí, která pak v březnu zemřela ve věku 85 let. Třeba jsem vždy v určenou hodinu po tichu opouštěla světnici, přece se mně ptala: "Co stále běháš ven v tom mrazu". Řekla jsem: "Nějak jsem nachladla a teď to má následky".

A zase byl na čas klid a partyzánské práci se opět dařilo, avšak nikoliv na dlouho. A nová rána na nás dolehla. V sobotu 20 ledna 1945 přijel syn Staňa z Kadolce, kde byl ohledně služby. V Kadolci ve školním bytě zůstala i po smrti svého manžela Malouška dcera Anda s dětmi, kde po jeho smrti mladší dcera Anežka vedla správu školy. V tyto dny byly právě všechny u nás na Rudě (bylo delší pololetí). Ptali jsme se ho, co je v Kadolci nového. Jeho zpráva nás však zděsila. Ráno prý byli v Kadolci němečtí četníci a Andu tam hledali. Krátkou dobu před tím byla zatčena též paní Košťalová z Velkého Meziříčí, její manžel důstojník byl umučen v Jihlavě 2.12. 1944 gestapem. Ihned si Anda sbalila nejnnutnější věci a na kole jela do Velké Bíteše ke strýci Fr. Babákovi, který jí pomocí šoférů státních poštovních aut přepravili do Brna ke strýci Pečínkovi. Odjela bez rozloučení s dětmi i s otcem (nebyl právě doma). Večer se děti sháněly po matce. Bylo již pozdě večer a otec - dědeček nikde. Utekl k Horkým ke svoji sestře a po dlouhém hledání jsem ho tam našli zničeného Anda měla být v Černovicích jako nervově chorá, jak se s lékaři tajně ujednálo, pod cizím jménem. Osobní doklady na cizí jméno už pro ni připravil Karel s partyzány u okresního úřadu ve Velkém Meziříčí. Pátáním jsme zjistili, že se opravdu jednalo jen o zabavení zeťovy pozůstalosti a tak jsem ji přivezla domů za týden ubohou tak, že se nemohla dlouho sebrat.

Přesto zase s námi pracovala v odboji. V půli února k nám převezla na kole tajnou vysílačku. Poněvadž se jelo kolem letiště u Křížanova, kde byli němečtí vojáci, žena snáz projela kolem nich než muž, nevšimli si ji. Za týden přivedl Karel návštěvu, 4 parašutisty s vysílačkou "Věrou" a žoky zbraní a nábojů. Přišel "Vincek", "Vavřinec", "Jan" a "Jiří" (byly to jejich krycí jména). „Jiří“ byl špkt. Jaromír Nechanský, který potom vedl pražské povstání s touto vysílačkou. U nás odpočívali asi 10 dnů a mezitím navázali spojení s Anglií. Pak bylo potřeba bojový materiál rozvést jednotlivým složkám. Rozvážel jej můj manžel koňmo se synem Staňou k Pánovu, k Hodovu v doprovodu dvou parašutistů. Spojky přijížděli na velitelství, přinášely zprávy a rozvážely rozkazy. Z nás stále někdo dělal hlídače, spojky, dopravce koňmo, na kolech i na černo motocyklem, jak bylo třeba. Jezdil otec, syn Staňa, obě dcery, synovec Jarek a Broža a já jsem měla se snachou Máňou službu.

A zase mělo přijít něco, co páchlo smrtí, a také přišlo. 12. Dubna 1945 odpoledne přijel do vesnice oddíl německého vojska asi 120 mužů v plné výzbroji. Šli na frontu k Brnu a zde měli přenocovat. Bylo mezi nimi 91 Vlasovců - 1 z nich byl zrádce, 18 něm. důstojníků a zbytek Poláci. Ubytovali se po domech, Rusi- Vlasovci byli pohromadě. Večer obešli vesnici a zjistili, kde spí důstojníci, někteří šli obhlédnout cestu ke Březejci a k Ořechovu. Večer si stále cosi šuškali, pak zavolali Staňu. Zdál se jim důvěryhodným a svěřili se mu, že po 22. hodině postřílí všechny důstojníky a v 23 hodin, že budou všichni pryč.

Staňa po velkém přemlouvání jim konečně uvěřil a na jeho otázku, kde je postřílí, odpověděli, kde se dá - v bytech, v posteli i venku, kde to půjde. U nás v lokále spali tři. Syn jim říkal, aby nic v domě nedělali, aby se děti nepolekaly. A opravdu, za chvíli bylo slyšet chrčení, jak je táhli pod krky ven. Tři rány a tři mrtvoly před dveřmi domu. Z některých domů je vylákali lstí, že je přepadli partyzáni a tak bylo krve v postelích, na zemi, po stěnách, po stropech. 16 německých hrdinů nastoupilo cestu do pekel. Byla to hrozná noc. Viděli jsme před sebou jen několik hodin života. Rusi zastřelili 16 Němců, 1 Rusa zrádce, kterého ještě kolbou ubíjeli a udupali. Ranou, kterou proti němu vypálili, byla zasažena do srdce Klotilda Baráková-Ruda č. 68, 53 roků stará, jak v úleku sedla na posteli. Dva Němce nenašli, ti jim utekli, ale tito nás zachránili. Vypovídali, že obec na tom nemá žádné viny, čistě Vlasovci. Než se rozednilo, byla celá vesnice plná něm. četníků. Prohledali všechno, naházeli mrtvoly na nákladní auto a odvezli je do Vel. Meziříčí na hřbitov. Vesnice zůstala obsazena. Očekávali jsme druhé Lidice. Za půl hodiny měl přijet Karel. Strachovali jsme se, aby jim nepadl do spárů, neboť nikdo nesměl z vesnice ven, abychom ho mohli varovat. Dobře to však dopadlo. Přijel právě, když se celý proud Němců hrnul do hostince. Vmíchal se mezi ně, dělal dojem domácího a šel rovnou do kuchyně a odtud zadním vchodem do patra. První slova byla, co se zde stalo? Spráskla jsem ruce a vypravovala jsem mu to. Byli jsme bezradní - co teď? Předně měl velký hlad, tak jsem něco sehnala k jídlu a pak se dal rychle do práce, protože dopoledne mělo být rozesláno několik rozkazů, pro které přijely spojky. Dole byl na stráži můj muž a já zase za záclonou v poschodí u okna. K 10. hodině přijelo 40 velkých aut a autobusů s policií a to se už muselo přestat s telegramy. Ale jak teď se kolem dostat z domů - auta byla natlačena těsně, kolem hospody se sotva dalo projít. Karel odjel z domu s Jendou Krškou (spojkou) z Velké Bíteše. Zamávali na mě ještě z okna a zmizeli. Píše o tom též v knize „Cestou národního odboje“ na str.250.

Po třech dnech jsme telefonovali do Bíteše bratřancovi Lvu Krčkovi, který pracoval v odboji pod krycím jménem „Zima“ (byl zasažen střepinou při bombardování Velké Bíteše koncem dubna 1945, kdy se vracel po splnění rozkazu – 2 hodiny ještě žil a svému synovci Zdeňku Babákovi, který byl umučen 7. května při hromadném vraždění ve Velkém Meziříčí jako spojka, ještě sdělil „všechno jsem zařídil“), aby Karel přijel. Nato asi za 2 dny přijížděl Rudou maďarský pluk. Z jejich kapitána šla hrůza mezi lidem. A tak nedorozuměním rozšířily se od něho pověsti, že Ruda bude vypálena a lidé povražděni za ty Němce. Protože hned nato přijeli odpoledne do vesnice Němci, utíkali lidé do lesů do krytů i do sousedních obcí. Nestalo se však tak. Ten den dopoledne přibyl k nám nový parašutista „Ivan Šťastný“ s vysílačkou, správné jméno npor. Pavel Hromek z Prušánek na mor. Slovácku. Bylo nás dopoledne plné poschodí: Karel, Ivan, Zima, Řehoř, Jindřich, Kamil, Matěj, Standa (též tři spojky). Po obědě odešli a Ivana nechali prospávat., protože dvě noci nespal. Zamkla jsem hospodu a jako obyčejně více než u práce na stráž, obhlížela jsem dům. Z okna jsem zahlédla něm. důstojníka s papírem a tužkou, voják s ním. Ze silnice si prohlíželi hospodu a pak rovnou k ní. Poněvadž bylo zamčeno, šli rovnou do stájí. V kuchyni byl synovec Jarek – spojka a sestra Anděla Pečínková z Brna. Dala jsem rozkaz dát pozor z okna, půjdou-li dvorem, aby je zatím zabavili, než Ivana a všechno ostatní poklidím. Ivana jsem nemohla vzbudit, tak jsem zařvala: „Honem do krytu!“. Než se probral, nosila jsem zbraně, vysílačku a co muselo být ukryto, do krytu. Konečně tam byl i on se svým a Karlovým přijímačem. Ale tu ještě visel kabát s pistolí. Ten jsem vhodila na chodbě do skříně a tu jsem schválně nechala pootevřenou. Pak ještě honem špačky z ang. cigaret do pece, otevřít okna a běžím domů. Jarek běhal od okna k oknu a Němci nikde. Tak jsme se rozhodli jako zloději ven. Ptala jsem se kolemjdoucího hochy, když jsem je viděla na konci vesnice, co hledají. Ptali prý se na nějakou vesnici – a my takový shon. Běžím zase nahoru, už ze schodů volám: „Z díry ven“, abych vězni zkrátila jeho nepříjemný pobyt ve vězení. A tu mně Ivan povídá s angl. přízvukem: „Víte, je stará partyzánka a ta se mnou udělala nástup, ale dobřej, poved se.“ Musela jsem ho dlouho přesvědčovat, že zde skutečně Němci byli. Večer přijel Karel a Kamil /kpt. Zajíček/ a všichni se mu smáli, jak jsem s ním zacvičila.

Bývalo veselo a rádi na to vzpomínáme, zvláště , když k nám někteří z nich zavítali.

Potom jsme už čekali, kdy ten konec vojny bude nebo kdy zasáhnou naši hoši do boje. Kryt jsme udělali z lednice, tu jsme zazdili, když Němci ustupovali od Brna. To už bylo slyšet hukot letadel, přibližovala se fronta. Veškeré nutné záznamy Karlovy a dokumenty pro archiv jsem schovávala do patentních lahví a synovec Jarek je zakopával v zahradě. Už jich tam bylo pěkných řádek. Denně jsme volali do Anglie o zbraně, nestále přicházeli jen výmluvami. Jednou se zase chlapani vypravili na shoz. Kamil odešel první. Ivan s Vlastíkem Milostných a s dcerou Anežkou dešifrovali došlé telegramy z Anglie. Z nich se dověděli, že shoz nebude, že už je moc blízko fronta. Tehdy už Anežka neučila a na přání p. ins. Kubíčka, který tehdy řekl: „Je to tradice rodu a tu nelze porušit, ať jde k partyzánům a v Kadolci na škole se to povede jako v chodu na černo. Posílával k nám také pro partyzány prádlo a i něco na posilu, hlavně Kamilovi.

Ten čas byla nějaká zabijácká kolona tankistů v Jachymově a tam lidé od nich hrozně zkusili. Muži byli denně opili a přitom suroví. Jezdili denně k Tasovu, kudy jel Staňa na motocyklu na černo hledat hochy, aby zbytečně nevytyčovali ohně a snad na sebe neupozornili. Motocykl mu v Tasově vypověděl službu, Kamila nenašel a tak po dlouhém bloudění přijel v 1 hod. v noci na Jelínkově kole. Celou tu dobu jsme stáli s otcem a s Anežkou u oken a čekali, kdy se objeví. Byla to zase jedna ze sta nocí takto probdělých.

Elektrika nešla a proto jsme museli nabíjet akumulátory ponejvíce ručně a to byla velká dřina, když jsme k tomu byli jen dva. Někdy se Vlastík Milostných „utřel“ k Vávrům ve Velkém Meziříčí a tam je nabíjel. Potom je dotáhl s některým dělníkem přes lesy na kole, někdy i na motorce k nám. V poslední době jsme museli vypůjčit z Křeptova od traktoru, poněvadž už jinými cestami hrozilo nebezpečí.

Přišla neděle 6. května . Z okna jsme viděli, jak na věži v Osové Bitýšce vlaje čsl. vlajka. O pražském povstání už jsme věděli v sobotu. Z Vel. Meziříčí přijeli lidé s dotazy- proč též nevyvěsíme vlajky? Nebylo to možné. Prchající Němci byli ozbrojeni a kulometry měli stále proti oknům. Ani jsme se neukazovali, nebylo radno. Museli jsme dbát, aby náš dům a jeho nejbližší okolí bylo co nejméně nápadné. Vzpomínali jsme na ty, kteří v Praze umírají za svou vlast a naši svobodu. Z rozhlasu jsme v sobotu slyšeli, že škpt. Jiří Nechanský- ten náš „Jiří“, který ještě na velikonoční pondělí byl u nás, vede toto povstání se svojí vysílačkou „Věrou“ a kolik takových v nejlepších letech tam obětuje život.

Jarek jel též do Vel. Meziříčí se zdejšími partyzány. Cestou přepadli malý něm. oddíl vojáků a odzbrojili je. Z jednoho stáhl esesáckou košili a nacpal si ji za ěadra. Na zpáteční cestě je zastavila něm. hlídka, vyslýchala je a teď měla přijít prohlídka. Avšak jeden Němec druhému řekl: „NECH JE, AŤ JDOU K ČERTU“.. Tak možná unikli i smrti, protože zbraň měli, Jarek měl velkou trampskou kudlu za pasem schovanou. Jarek nám vyprávěl, jak ve Vel. Meziříčí naši s Němci vyjednávají a jak je to tam všechno ve varu. Vlastíka jsme už

neudrželi. Odjel na kole, vždyť tam měl matku, která jediná mu zbyla. Otec zahynul v koncentráku a bratr lékař byl popraven, Vlastík, nejmladší partyzán, prahl po pomstě.

Po 7. hodině přijelo večer auto - spojka z Vel. Meziříčí, že musí mluvit s Karlem – velitelem. Nebyl doma, byl právě v lese v bunkru. Spojka žádala rozkaz z velitelství, zda-li mají partyzáni z Vel. Meziříčí nastoupit k boji a nebo se na noc stáhnout do lesů. Rozkaz byl stáhnout se do lesů, protože nebylo dostatek zbraní a Němci obklíčili město těžkými zbraněmi. Večer jsme slyšeli, jak je Tasov ostřelován a hoří a k Vel. Meziříčí se ženou po státní silnici něm. tanky. Celou noc jsme nespali a hoši utekli do lesů. Ráno přišel Kamil nás uklidnit, že určitě partyzánské jednotky uposlechny Karla a stáhly se do lesů, poněvadž museli počítat s něm. záludností. Za chvíli přijel Vlastík a přinesl hroznou zprávu. Partyzáni neuposlechny, zůstali přes noc v radnici, Němci je zajali a zle s nimi nakládali. Některým se podařilo tajným vchodem uprchnout a dokonce prý, že budou všichni popraveni. Tomu Karel nechtěl věřit, že prý s nimi musí zacházet jako se zajatci. Bohužel, mylil se. Vlastík znovu jel do Vel. Meziříčí a přinesl tu nejhorší zprávu. Němci odvezli zajaté již hrozně ztýrané (oči vypíchané, nehty a prsty vytahané, do kozelců svázané) na dvou nákladních autech naházené na sobě, k řece Oslavě a palbou z kulometu je kosili do řeky. Přesto, že o brutalitě Němců jsme byli dostatečně celou válku informováni, nemyslili jsme, že by něco tak hrozného mohli udělat. Popravených bylo 60 a 13 padlých v boji. Vůdce komunistů ve Velkém Meziříčí Jindra Nováček, který žil celou válku v ilegalitě, byl pro výstrahu na náměstí pověšen a nesměl ho nikdo sejmout. Tak tam chudák visel až do příchodů Rusů.

Noc z 8. na 9. květen jsme strávili ve sklepě. Zažili jsme poslední strach z Němců, když do vesnice přijeli s vysílačkami a my zrovna vysílali do Anglie o vraždění ve Vel. Meziříčí, když před tím dva dny jsme volali o pomoc. Hoši honem rychle všechno poschovávali a utekli do lesů, to nebyla armáda, to byly poděšené mozky. Kradli po vesnici kola, která jim byla dobrá při posledním útěku. Ráno jsme viděli, co všechno ve vesnici nechali (auta, obleky, koně, vozy, masky, přilby), zkrátka jako po boji. Celou noc se v okolí bombardovalo, nejvíce Velká Bíteš. Němci už byli u nás. Ráno hloubkoví letci ostřelovali ustupující něm. kolony, takže zase museli všichni do sklepa. Já jsem šla se zprávou do lesa k partyzánům, cestou jsem musela každou chvíli padat k zemi před leteckou palbou. Tak jsem o to nejlepší, nač jsme tak dlouho čekali – příchod Rusů – byla připravena. Asi v 8 hodin přijel pro nás Jarek na kole, abychom honem šli domů, že jsou Rusi u nás. Radostí jsme je vítali a nosili jsme jim, co jsme měli k jídlu a k pití na posilnění.

Nikdy nezapomenu na toto opravdu krásné dopoledne. Bohužel odpoledne jsme byli velice zklamáni – o tom se stydím psát, poněvadž myslím, že Slovan Slovana má vždycky si vážit jako bratra.

Litujeme všech těch, kteří za nás dotrpěli a nebylo jim dopřáno dožití se našeho vítězství. Kež bychom byli vždy tak jednotní, jak jsme byli ve společném šestiletém utrpení.

Z naší rodiny v odboji pracovali:

zeť npor. Fr. Maloušek, učitel z Kadolce, umučen v Jihlavě

jeho manželka Anda Maloušková.

švagr škpt. Sil. Malec, učitel ve Velkém Meziříčí, vězněn 5,5 roku

manžel Stanislav Malec, hostinský na Rudě

já manželka Marie Malcová

syn Stanislav Malec, rolník

jeho manželka Marie Malcová

dcera Anežka Malcová, učitelka

synovec Jaroslav Broža z Brna – totálně nasazen v Křeptově

sestra anděla Pečínková, dř. Brožová

synovec Silvestr Pelánek z Rudy č. 5

synovec Karel Pelánek

švagr Bohumil Krča, obchodník ve Velké Bíteši

synovec Zdeněk Babák, studující z Velké Bíteše- umučen ve Vel. Meziříčí

bratranec Lev Krča, st v. arch. V Praze – zahynul při náletu

švagrová Rud. Kryslová, por. asistentka ve Velké Bíteši

syn Jenda, tech. Úředník ve Vsetíně ve Zbrojovce se pro velkou vzdálenost nezúčastnil se činně, avšak vypomáhal materiálně.

Z naší obce Rudy pracovali v odboji :

Václav Ondráček, hajný na Chlostově

Vilém Šťastný, rolník Ruda č. 29

František Buršík
Jindřich Buršík
Karel Tribula
Karel Vala z Křeptova
Oldřich Horký č. 25
Vojtěch Pelánek č.7
Karel Steimetz, vrchní revident has. poj. z Brna (chata za Rybníčky)

Odboje se činně zúčastnili, s nimiž jsme byli ve spojitosti:

Parašutisté z Anglie:

npor. Pavel Hromek	“Ivan Šťastný“	z Mor. Prušánek
npor. Jaromír Nechanský	“Jiří“	Praha
por. Pernický	“Řehoř“	Val. Meziříčí
por. Jaroslav Pešan	“Vincek“	z Čech
por. Alois Vyhňák	“Vavřinec“	Praha
por. Jan Kleneš	“Jan“	Malacky

Žijící v ilegalitě za Protektorátu Čechy a Morava:

škpt. Karel Štajner - Veselý	“Josef Veselý“	Praha
npor. Fr. Zajíček	“Kamil“	od Nov. Města na Mor.
kpt. Jos. Robotka	“Jindřich“	Velká Bíteš

Žijící na svobodě:

Marie Krčová	“Karla“	Jihlava
Růžena Šenková	“Jitka“	Velké Meziříčí
Jan Krška	“Jena“	Velké Meziříčí
K. Pánek	“Kudrna“	Velké Meziříčí
npor. Mir. Vetíška	“Standa“	Velké Meziříčí
npor. Karel Bezecký	“Matěj“	Velké Meziříčí
Dr. Křepelka	“Ajša“	Velké Meziříčí
Vl. Milostný	Vlastík	Velké Meziříčí
Jar. Kobyłka	“Sova“	Kadolec
Josef Pařil		Velké Meziříčí

Co se u nás dělo

MASOPUST A MERENDA

V sobotu 4.2.2012 procházel naší obcí maškarní průvod. Spatřit jsme zde mohli zajímavé masky jako např. hrozny vína, pivního Principála, Rakoncaje, lovce Pampaliniho, masku Pata nebo myslivců, kteří měli shon na hon. Lidé pobavila i jedna velká černá gorila, která nepovoleně opustila nedaleké ZOO.

Hasičský ples konaný o týden později se opět vydařil. K tanci a poslechu nám zahrála skupina Duo Kratochvíl. Nechyběla bohatá tombola. Velmi zajímavé bylo též vystoupení nadějných dětí Vojty Pospíšila a Karolíny Trutnové z Velkého Meziříčí, kteří nám předvedli špičkové ukázky latinsko-amerických tanců.

Fotografie z akcí můžete vidět na rudaobec.rajce.idnes.cz

DĚTSKÝ KARNEVAL

Celou akci uváděli zaměstnanci Domu dětí a mládeže ve Velkém Meziříčí. Vrcholem karnevalu jak už bývá zvykem byla velká tombola, kde dominovaly krásné dorty s pohádkovými motivy. Dort se Šmouly věnovaly do tomboly paní Romana a Marie Horkovy a další tři pro karneval nazdobila paní Hana Brožová z Jabloňova. Celou akci provázely soutěže a tanec. Do soutěží byli zapojeni i rodiče. Tímto bychom jako Obec Ruda chtěli poděkovat všem, kteří pomohli akci zorganizovat, a přispěli do tomboly. I malá pomoc je při takovýchto aktivitách vítána a stává se velkou. Snad se všichni dobře bavili a těšíme se na příští akci. Jen by jsme příště poprosili větší zapojení rodičů při přípravě a uklízení po karnevalu. Nechat to pouze na zastupitelích, tak to asi tady máme novou tradici.

Fotografie z akce můžete vidět na rudaobec.rajce.idnes.cz

Co se u nás bude konat

<i>Datum</i>	<i>Název akce</i>
13.4. – 20.4.	Čistá Vysočina – sběr odpadu podél komunikací
pondělí 30.4.	Pálení čarodějnic, lampiónový průvod: - začátek ve 20 hodin před kulturním domem, vyrobené čarodějnice s sebou.
2. nebo 3. neděle v květnu	Besídka ke Dni matek
konec května, začátek června	Dětský den – plánujeme, upřesníme včas
čtvrtek 17. května	16 – 19 hodin – Sběrka použitého ošacení
sobota 16.6.2012	11. ročník cyklistického závodu Zlaté kolo Vysočiny
neděle 8.7.2012	Traktorfest

SBÍRKA POUŽITÉHO OŠACENÍ

Obecní úřad Ruda ve spolupráci s Občanským sdružením Diakonie Broumov, což je nezisková organizace, která poskytuje sociální služby pro občany z okraje společnosti – materiální pomoc sociálně potřebným, azylové ubytování i pracovní příležitost (více o nich na [www: diakoniebroumov.org](http://www.diakoniebroumov.org)) vyhledává

SBÍRKU POUŽITÉHO OŠACENÍ

- Letního a zimního oblečení /dámské, pánské, dětské/
- Lůžkovin, prostěradel, ručníků, utěrek, záclon,
- Látky (minimálně 1m², prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky látek)
- Domácí potřeby- nádobí bílé i černé, skleničky- vše nepoškozené
- Vátované přikrývky, polštáře a deky
- Obuv – veškerou nepoškozenou
- Hračky – nepoškozené a kompletní

VĚCI, KTERÉ VZÍT NEMŮŽEME:

- ledničky, televize, počítače a jinou elektroniku, matrace, koberce – z ekologických důvodů
- nábytek, jízdní kola a dětské kočárky - ty se transportem znehodnotí
- znečištěný a vlhký textil

Sběrka se uskuteční :

dne: čtvrtek 17. května 2011

čas: 16 – 19 hodin

místo: velký sál Kulturního domu v Rudě

VÝPISY USNESENÍ ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE RUDA

Výpisy usnesení ze zasedání zastupitelstva obce Ruda konaného dne 28.12.2011 v 18.00 hodin v Kulturním domě v Rudě

Zastupitelstvo obce:

I. schválilo:

- zapisovatelem zasedání Jana Žáka a ověřovatele zápisu pana Jaromíra Křehlíka a pana Miloslava Koudely.
- program zasedání doplněný o bod 6. – Dodatek ke smlouvě o nájmu a provozování plynárenského zařízení č. 1211001913/3696.
- rozpočtové provizorium na měsíc leden a únor 2011, kdy bude hospodařit každý měsíc s 1/12 neinvestičních výdajů na základě výkazu pro hodnocení plnění rozpočtu územních samosprávných celků, regionálních rad a dobrovolných svazků obcí sestavený k 31.12.2011, daňové příjmy za tyto 2 měsíce ve výši 574.000,- Kč, financování – splácení úvěrové smlouvy č. 0330132479 je 27.778,- Kč za 1 měsíc.
- žádost R. L. a M. E. o odkoupení pozemků p.č. 2/3 (233 m²), 2/4 (97 m²), 2/5 (371 m²) v k.ú. Lhotka u Velkého Meziříčí dle GP č. 135-785/2011. Schválená cena je 20,- Kč za 1 m².
- žádost D. W. o odkoupení pozemku p.č. 874/2 (14 m²) v k.ú. Ruda u Velkého Meziříčí dle GP č. 309-0585/2011. Schválená cena je 490,- Kč za 1 m², pozemek se prodává bez předkupního práva obce.
- dodatek ke smlouvě o nájmu a provozování plynárenského zařízení č. 1211001913/3696 mezi Obcí Ruda a JMP Net, s.r.o., Plynárenská 499/1, Brno.

Výpisy usnesení ze zasedání zastupitelstva obce Ruda konaného dne 13.1.2012 v 18.00 hodin v Kulturním domě v Rudě

Zastupitelstvo obce:

I. schválilo:

- zapisovatelem zasedání Jana Žáka a ověřovatele zápisu pana Jaromíra Křehlíka a pana Zdeňka Pelánka.
- program zasedání doplněný o bod 6. – Žádost K.S. o poskytnutí pronájmu KD Ruda za účelem pořádání charitativního koncertu Muzika dětem, a o bod 7. - Žádost manželů D., o zaměření obecního pozemku p.č. 1790/1.
- zřizovací listinu Základní školy Ruda, příspěvková organizace, rozšíření o výdejnu a schválilo Darovací smlouvu č. 1/2012.
- žádost o dotaci z Programu obnovy venkova. ZO schvaluje zahrnout jako žádost o dotaci z Programu obnovy venkova opravu střechy na kulturním domě z důvodu havarijního stavu a občasného zatékání, v odhadní částce 336.000,- Kč včetně DPH.
- rozpočtové opatření č. 8/2011 – narovnání rozpočtu se skutečností.
- žádost K.S. o bezplatný pronájem kulturního domu za účelem pořádání charitativního koncertu Muzika dětem, s podmínkou uhrazení nákladů na provoz (elektřina, plyn).
- žádost manželů D. o zaměření sousedního obecního pozemku p.č. 1790/1 v k.ú. Ruda u Velkého Meziříčí.

Výpisy usnesení ze zasedání zastupitelstva obce Ruda konaného dne 2.3.2012 v 18.00 hodin v Kulturním domě v Rudě

Zastupitelstvo obce:

I. schválilo:

- zapisovatelem zasedání Jana Žáka a ověřovatele zápisu pana Jaromíra Křehlíka a pana Miloslava Koudelu.
- program zasedání doplněný o bod 9. – Úprava smluvních podmínek pro prodej stavebních pozemků v lokalitě Dvořiště, které jsou v majetku obce Ruda, a o bod 10. Sdělení informací o udělení znaku a vlajky obci Ruda
- rozpočet Obce Ruda na rok 2012 vyrovnaný s celkovými příjmy a výdaji ve výši 5.057.246,54 Kč.
- nesouhlas se žádostí firmy BIOGAS OKS, s.r.o., Haškova 153/17, Brno s využíváním obecní cesty na p.č. 1195, p.č. 1176 a p.č. 1863 v k.ú. Ruda u Velkého Meziříčí jako obslužnou komunikaci pro provoz nákladních vozidel dovážející do bioplynové stanice kejdu, trávu apod. a současnou nabídkou pro Obec Ruda.
- předávací protokol Stavba polní cesty C-8 v k.ú. Ruda u Velkého Meziříčí na p.č. 1842. Polní cesta C-8 v katastrálním území Ruda u Velkého Meziříčí je předávána v délce 592,319 metrů a ceně 2 417 699, 00 Kč.. Starostu pověřuje k podpisu předávacího protokolu.
- pro žáky ZŠ v Rudě cenu obědů v hodnotě 23,-Kč.
- změnu smluvních podmínek pro prodej pozemků, a to v Článku šestém - Prohlášení kupujícího v tomto znění:

Článek šestý

Prohlášení kupujícího

Kupující prohlašují, že kupují tento pozemek za účelem výstavby svého rodinného domu k trvalému bydlení a zavazují se, že nejpozději do 5 let od podpisu této smlouvy zahájí výstavbu svého rodinného domu.

V případě, že nesplní povinnost uvedené v předcházejícím odstavci jsou povinni prodávajícímu uhradit smluvní pokutu ve výši 10 % (slovy: deset procent) z kupní ceny uvedené v článku druhém, a to za každý započatý rok tohoto svého prodlení. Smluvní pokutu jsou povinni zaplatit na základě písemné výzvy strany prodávající do jednoho týdne od jejího doručení straně kupující.

Kupující se zavazují, že tento dům postaví a pravomocně zkolaudují nejpozději do 10-ti (slovy deseti ti) let ode dne podpisu této smlouvy. V případě prodlení s dokončením stavby jsou povinni prodávající uhradit smluvní pokutu ve výši 100.000,- Kč (slovy: jedno sto tisíc korun českých), a to za každý započatý půl rok tohoto svého prodlení. Smluvní pokutu je povinen zaplatit na základě písemné výzvy strany prodávající do jednoho týdne od jejího doručení straně kupující.

II. bylo seznámeno:

- s tím, že Obec Ruda uspěla v první části žádosti o dotaci z Programu rozvoje venkova v ose III.2.1.1 – název záměru: „Zlepšení dopravní a technické infrastruktury a vzhledu obcí“- název projektu: „Pro občany naší obce“. V současné době jsou předloženy všechny potřebné dokumenty - přílohy ke kontrole. V případě správnosti všech dokumentů bude podepsána smlouva o dotaci.
- starostou s průběhem stavebního řízení k akci „Modernizace dálnice D1: úsek Lhotka-Velká Bíteš“. Na ústním jednání o stavebním řízení bylo potvrzeno, že v projektu je zahrnuta výstavba protihlukové stěny u Lhotky.
- s tím, že starosta a místostarosta vyzvedli v Parlamentu ČR dekret o udělení znaku a vlajky Obci Ruda. Znak a vlajka se prozatím nebude nechávat vyrábět.

Pozn.: Z důvodu zákona o ochraně osobních údajů jsou usnesení anonymizována, tzn. místo plného znění jména a příjmení jsou uváděna jen nacionále. Plné verze usnesení a zápisů jsou k nahlédnutí v úředních hodinách na Obecním úřadě v Rudě.

Redakční rada: Ing. Karel Dvořák, Mgr. Marcela Žáková, Jaromír Křehlík.

Do Obecního zpravodaje můžete přispět i vy – kontaktní údaje: obec.ruda@tiscali.cz

Zpravodaje v barevném provedení najdete na webových stránkách Obce Ruda: www.obecruda.cz